

Tajemství růstu víry

Naše víra musí růst, aby se mohly dít skutky, které nám Pán připravil.

Když se narodí dítě, pak ho matka krmí nejdříve mateřským mlékem, pak dostane hutnější pokrm. Když neroste, považují to všichni za velký problém. Nikdo nechce mít celý život malé dítě v kolébce. Bůh to zařídil tak, že pokud se dostane zdravá výživa, pak dítě přirozeně roste, učí se a až dospěje, postaví se na vlastní nohy.

Křesťanský život je podobný. Máme mít nějaký začátek naší víry, pak přijímáme duchovní stravu - Boží slovo a rosteme. Když nebudeš přijímat duchovní stravu, pak zakrníš a duchovně nevyrostíš.

A během té doby vykonáváš skutky podle svých znalostí, poznání a schopností.

Náš duch je schopen stále růst, i když tělo je zastaveno v určitém věku v růstu a dál neroste.

1 Petrův 2:2 a jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení;

3 vždyť jste `okusili, že Pán je dobrý!'

Toto první období trvá pár měsíců, pak by měla nastat změna, kdy z duchovního dítěte se stane učedník Ježíše Krista.

Apoštol Pavel vytýkal věřícím, že se stále jen učili, ale nerostli a nekonali Boží práci. Jen stále přijímali nové zjevení, nové povzbuzení, ale sami nic nevykonali.

Židům 5:11 O tom by bylo mnoho co mluvit, ale je těžké vám to vyložit, protože nejste ochotni slyšet.

12 Za takovou dobu už byste měli být sami učiteli, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm.

13 Každý, kdo potřebuje mléko, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je jako nemluvně.

14 Hutný pokrm je pro vyspělé, pro ty, kdo mají cvičením své smysly vypěstovány tak, že rozeznají dobré od špatného.

Židům 6:1 Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dospělosti.

Nevracejme se k základním článkům o pokání z mrtvých skutků, o víře v Boha,

2 k učení o křtu a vzkládání rukou, o vzkříšení z mrtvých a o posledním soudu.

3 Budeme moci jít dále, když to Bůh dovolí.

4 Kdo byli už jednou osvíceni a okusili nebeského daru, kdo se stali účastníky Ducha svatého

5 a zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku,

6 a pak odpadli, s těmi není možno znovu začínat a vést je k pokání, protože znovu křížují Božího Syna a uvádějí ho v posměch.

7 Země, která často přijímá déšť a rodí užitečnou rostlinu těm, kdo ji obdělávají, má účast na Božím požehnání.

8 Rodí-li však jen trní a bodláčí, je nepotřebná a blízká prokletí a nakonec bývá vypálena.

9 I když takto mluvíme, jsme o vás přesvědčeni, milovaní, že jste na dobré cestě ke spáse.

Apoštol Pavel přirovnává náš život k zemi, která přijímá déšť a veškeré živiny. Pokud rodí - přináší ovoce těm, kdo ji obdělávají, má účast na Božích požehnáních. Pokud však rodí jen trní a bodláčí je prokletá a bývá vypálena.

Věřící, kteří žijí jen z vlastních sil a nedávají Bohu žádný užitek, budou odstřiženi od kmene, který je živí. Pán mluvil o stromu a ratolestech, které nenesou úrodu, že budou od zdroje síly odstřiženy. Je to jen otázka času, kdy takoví věřící úplně odpadnou od víry v Boha.

Ježíš Kristus prohlásil:

Jan 15:1 "Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.

2 Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce.

Boží království má nesmírnou cenu a Bůh se na nás dívá jako na své spolupracovníky. Je velmi důležité naplnit se Duchem svatým, ale pouhé naplnění se Duchem svatým pro spasení nestačí. Můžeš mít Boží dary i schopnosti, ale pokud nebudeš pracovat, nevejdeš do Božího království. Můžeš Boží sílu a moc spotřebovat sám pro sebe nebo se s ní můžeš podělit s ostatními potřebnými. Když ji spotřebuješ jen sám pro sebe, pak podle Božího slova sklidiš zánik.

Kdo však pracuje pro Boží království, sklídí život věčný.

Galatským 6:8 Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.

Věřit v Boha a následovat Pána je sebezapření a oběť. Kdo si myslí, že skrze víru si vylepší pozemský život a zvýší si životní úroveň na zemi, bude velmi zklamán.

Jsou to vzdušné zámky, které si lidé vysnili a naplňují svůj život aktivitami, které uspokojují jen jejich tělo a duši. Chtějí být úspěšní a mluví hlavně o tom, jak jim Bůh žehná ve finanční oblasti, chtějí být zdraví a mluví hlavně o tom, jak je Bůh uzdravuje, chtějí být uznáváni u ostatních a usilují o to, aby měli tzv. "pomazání", aby se měli čím chlubit, jaké dary od Pána dostali.

Pokud nechápeš, že cesta do Božího království je úzká a musíš překonávat denně mnoho pokušení a nástrah, pak jdeš po široké cestě, která vede do záhuby.

Jak tedy můžeš být prospěšný pro Boží království a konat skutky, které Pán žádá?

Když jsi dostal nějaký dar nebo máš nějakou schopnost, pak musíš s tímto darem, s touto schopností pracovat v souladu s Boží vůlí.

Jsi učitel? Tak uč dobře a pravdivě podle Božího slova. Umíš povzbuzovat druhé? Tak je povzbuzuj k víře, ne k nevěře. Máš proroctví, zjevení od Pána, pak to předávej věrným lidem k posouzení a přijímej jen to, co souhlasí s Božím slovem. Přijal jsi ve křtu v Duchu svatém nové jazyky? Pak se modli v jazycích, kdykoliv to je možné.

Kdo nevydává svoji duchovní sílu pro službu Pánu, žádnou další sílu od Pána nedostane.

Představ si plně natankované auto. Budeš dolévat do nádrže palivo, když s autem nejezdíš? Kdy tam doplníš palivo? Když se nádrž vyprázdní během ježdění.

Tvé tělo je jako nádoba, ve které se může střídat duchovní síla a moc. Pokud nevydáš žádnou energii, nevykonáš žádnou práci, pak od Pána žádnou novou moc nedostaneš.

Boží princip je takový: Čím více pracuješ pro Pána a Boží království, tím více tě Pán naplňuje Duchem svatým a mocí. Čím méně pracuješ, tím méně dostaneš. Pokud nepracuješ vůbec nedostaneš nic.

Mnozí se diví, proč nemají Boží moc, nejsou schopni vyhnat démona, nejsou schopni nikomu vydávat svědectví o Pánu Ježíši Kristu a nejsou schopni ani se modlit ve víře za nemocné, aby byli uzdraveni.

Stále jen poslouchali slovo, přijímali to dobré vyučování o Bohu, ale sami nevykonají žádný skutek, který žádá Bůh. Bůh bude chtít ovoce, když do tebe vložil svého Ducha.

Víra je základ pro práci. Kdo věří, pracuje, kdo nevěří, nepracuje. Tak je to jednoduché.

Jednou bylo kolem Ježíše velmi mnoho lidí a dostali hlad. Učedníci chtěli po Pánu, aby lidi propustil a šli si koupit do okolí něco k jídlu.

Marek 6:32 Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami.

33 Mnozí spatřili, jak odjíždějí a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi.

34 Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.

35 Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: "Toto místo je pusté a čas už pokročil.

36 Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic koupit něco k jídlu."

37 Odpověděl jim: "Dejte vy jim jíst!" Řekli mu: "Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?"

38 Zeptal se jich: "Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!" Když to zjistili, řekli: "Pět, a dvě ryby."

39 Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník.

40 I rozložili se oddíl za oddílem stokrát po padesáti.

41 Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, dobrořečil, lámal chleby a dával učedníkům, aby jim je předkládali. I ty dvě ryby rozdělil všem.

42 A jedli všichni a nasýtli se.

43 A ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb.

44 Těch pak, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů.

Ježíš co vyučoval, to také prakticky naplňoval skutkem. Neříkal jen, že bychom se měli modlit za nemocné, ale modlil se za nemocné, neříkal, že bychom měli vymítat demony, ale vymítal demony. Také když byli lidé kolem Něj, tak se zachoval jako ten, který má moc od Boha. On věděl, že může učinit cokoliv, ale chtěl naučit učedníky, aby měli stejnou víru jako má On. Proto jim řekl: "Dejte vy jim jíst".

Učedníci uvažovali jako většina věřících - nakoupit jídlo ve městě a rozdat lidem. Prosperita je přece o tom, že nejdříve vyděláš hodně peněz a pak se staneš dobrodincem. Tak uvažují nevěřící křesťané. Podnikají a říkají si, až se moje prostředky znásobí, pak budu dávat druhým. Jenže Boží myšlení je jiné. Dej lidem to, co potřebují pro svojí záchranu už teď a Pán se postará, aby ti ani potom nic nechybělo. Kdo nezačne pracovat s tím, co má, nebude pracovat ani když bude mít hodně.

Učedníkům také došlo, že pět chlebů a dvě ryby nebude stačit pro 5000 lidí.

Přesto po požehnání nad chleby a rybami, které učinil Pán Ježíš, vzali kousek chleba, lámali a dávali lidem. Pak se stal ten zázrak, že pokaždé když ulomili kus chleba, znovu jim v ruce zůstal stejný kus jako na začátku.

Když vydáš svoji sílu pro Boží království, Bůh ti ji opět doplní a přidá něco navíc.

Tvůj duchovní život se rozvíjí, rosteš ve víře i v moci Ducha svatého.

Prázdné nádoby Bůh naplní bez omezení, když se cítíš slabý a unavený.

Pokud však nebudeš pracovat, oslabíš se, budeš pořád takový "vybitý" křesťan, který stále potřebuje, aby ho někdo oživoval.

Svou sílu můžeš dostat jedině od Pána z jeho veliké moci pod podmínkou, že po svém uvěření se staneš jeho učedníkem a budeš Ho následovat podle Jeho vůle.

Chopení do nějakého křesťanského společenství tě nezachrání, ani chození do kostelů a na různá náboženská setkání.

Zachrání tě jen živá aktivní víra v Pána Ježíše Krista, která se projevuje skutkem. Proč vynakládáš tolik energie do světa, který pomíjí a jen tě vyčerpává? Ze světa žádnou Boží moc nedostaneš.

Král Šalomoun prohlásil, že ve světě je jen trápení, honba za větrem a samá pomíjivost.

Kazatel 4:4 Viděl jsem též všechno pachtění i vše, co prospěšného se koná, a jak přitom jeden na druhého žárí. Také to je pomíjivost a honba za větrem.

5 Hlupák skládá ruce v klín a užívá se.

6 Lepší na dlaň odpočinku než hrstě plné pachtění a honby za větrem.

7 A znovu jsem pohleděl, jak všechno pod sluncem je pomíjivé.

8 Někdo je sám a nikoho nemá, ani syna ani bratra, a všechno jeho pachtění nebere konce, jeho oko se bohatství nenasytí. "Pro koho se pachtím a sám se připravuji o pohodlí?" Také to je pomíjivost a úmorná lopota.

9 Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění.

10 Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl.

Ježíš pak řekl:

Matouš 6:19 Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou.20 Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.21 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Musíš si rozmyslet, do čeho budeš investovat svůj čas, své prostředky a svoji energii. Ztracený čas se nedá ničím nahradit. Nemůžeš se vrátit do svého mládí a zařizovat se znovu podle dnešních zkušeností. Proto je tu Boží slovo a Ježíš Kristus vyzývá své věrné, aby investovali svůj čas i svoji sílu do práce na jeho vinici. Bude bohatě odměněna.

Ďábel ti ve světě nic nedá, naopak okrade tě o všechno, sebere ti víru a ztratíš věčný život. Ježíš tě nenechá padnout a vždycky tě zvedne v situaci, kdy už si myslíš, že nemáš žádnou šanci na záchranu.

Nevěř lžím o šťastném životě ve světě bez Boha. Nic takového se ve světě neděje.

Jdi po úzké cestě vpřed a neohlížej se zpět. Z přirozenosti do nadpřirozena se dostaneš jedině vírou, která pracuje pro Boží království.

Karel Jureček